

[Holger Larsen.]

da loven ikke kom til at omfatte ulykkestilfælde, der var sket før 1. april 1947, fremkommer der altså en skævhed, hvis ikke rigsdagen ved lov søger at regulere disse løbende renter. Derfor spørger jeg den højtærede minister, om han vil foranledige fremsat et lovforslag, der kan bevirke, at de her omtalte renteerstatninger kommer til at stå i rimeligt forhold til prisniveauet.

Det samme gør sig gældende for militærinvaliderne. Her har rigsdagen også nogle gange givet tillæg til tilskadekomne militære, der fik erstatning efter 1934-loven, medens de, der havde fået tilkendt erstatning efter 1919-loven, fik tillæg ved en tekst-anmærkning på finansloven.

Efter 1948 er der også på dette område pristalsreguleret, men tilfældene fra før 1. april 1947 får heller ikke her nogen regulering.

Da vi altid her på rigsdagen har været enige om tillæg til disse ulykkesramte mennesker, venter jeg, at også den nuværende højtærede socialminister vil give mig et imødekommende svar og på den ene eller anden måde søge hjemmel for hjælp til disse mennesker, der er hårdt ramt af tidens stærkt stigende prisbevægelse.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Det ærede medlem hr. Holger Larsen har her i tinget rettet spørgsmål til mig om, hvorvidt jeg agter at søge hjemmel for en regulering af de løbende renter til ulykkesforsikrede og militærinvalidere, der ikke følger pristalsreguleringen.

Jeg vil i den anledning sige, at jeg i længere tid har haft dette spørgsmål under overvejelse og med henblik herpå nøje har fulgt bevægelserne i pristallet. Jeg har ment det rigtigt at afvente fremkomsten af detailpristallet for oktober 1951, der jo skal danne basis for den næste regulering af de efter 1. april 1947 fastsatte ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven og militærinvalideloven.

Som bekendt blev det ved pristalsreguleringen af ulykkesrenter m. v. i loven af 23. marts 1948 vedtaget, at de løbende renter, der var fastsat før 1. april 1947, blev holdt udenfor denne ordning, og hidtil er disse ydelser jo heller ikke blevet reguleret, uanset at renterne fastsat efter 1. april 1947 allerede pr. 1. april 1949 har fået en reguleringsportion og senere en til pr. 1. april 1951.

Den stærke stigning i pristallet fra basisåret 1946, da det var 291, til det nu foreliggende oktoberpristal, der er 369, gør det

efter min opfattelse påkrævet at tage spørgsmålet op til overvejelse, og jeg er på forhånd velvilligt indstillet overfor en ordning, hvorefter der søges hjemmel til at lade staten påtage sig den økonomiske byrde, der er forbundet med en sådan regulering, en byrde, der efter nogle rent foreløbige beregninger vil ligge på godt og vel en halv million kroner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Johs. Christiansen til ministeren for handel, industri og søfart.

Vil ministeren oplyse, om man snart har tilendebragt de overvejelser, der bl. a. tager sigte på en klargøring af, om ostemejerier kan få Marshallån i henhold til samme udlånsregler, som er gældende for industrielle virksomheder, og hvordan er ministerens egen stilling til denne sag?

Johs. Christiansen: I den såkaldte trontale, som statsministeren indledte rigsdags-samlingen med i år, var der også en bemærkning om, at de nødvendige investeringer skulle sikres med det formål at øge produktionen og i særlig grad eksporten. Jeg har vel lov til at gå ud fra, at dette er en del af regeringens økonomiske program, og det er i den anledning jeg gerne vil stille det spørgsmål, som er anmeldt, til den højtærede handelsminister. Besvarelsen af dette spørgsmål vil, såvidt jeg har forstået, have interesse for mange mejerikredse landet over.

Osteproduktionen har taget et ganske betydeligt opsving i de senere år, og man har derfor mange steder dels fuldendt, dels projekteret sådanne udvidelser eller nyanlæg, som kan tjene til en forhåbentlig stadig værdifuld forøgelse af landets eksportmuligheder. Til belysning af den betydning, der bør tillægges besvarelsen af mit spørgsmål, vil jeg gerne anføre et konkret eksempel. Holme andelsmejeri på Møn, der normalt behandler ca. 6 mill. kg mælk, og som har ca. 220 andelshavere med ca. 1 800 køer, vedtog den 15. januar i år at opføre et osteri, d. v. s. en ostefabrik, med tilhørende lagerbygninger m. v. Opførelsen af bygningerne budgetteredes til 300 000 kr. og anskaffelsen af maskiner til 104 000 kr., ialt således 404 000 kr., og kapaciteten beregnedes til 1 000 kg lurmærket fin ost af 45 pct.s klassen. Når mejeriet søgte lån i henhold til lov af 27. maj 1950, må dette ses også i belysning af den omstændighed, at det i årene siden 1941 i udvidelser, ombygninger, for-